

19 Φεβρουαρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 860/89, 861/89 & 727/89).

---

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Αξιολόγηση Διευθυντή του Τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις — Το πόρισμα της **Δρουσιώτη και Άλλος v. Δημοκρατίας**.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αντίθεσή τους με το περιεχόμενο των φακέλων (βλ. **Πετρίδη v. Δημοκρατίας**) — Σχετικό, εύλογα επιτρεπτό, εύρημα της ΕΔΥ στην κριθείσα περίπτωση.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Επιπρόσθετα προσόντα που δεν συνιστούν πλεονέκτημα αλλά έχουν σχέση με τα καθήκοντα του σχεδίου υπηρεσίας — Εξουσίες της ΕΔΥ — Τα σχετικά νομολογιακά πορίσματα.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Η ετοιμασία τους διέπεται από τις πρόνοιες της εγκυκλίου 491 της 26/3/79 — Σειρά υποθέσεων ερμηνευτικών της εγκυκλίου (βλ. **Othonos and Another v. Republic**) — Ο Προϊστάμενος του Τμήματος μπορεί να ενεργήσει ταυτόχρονα ως αξιολογών και προσυπογράφων λειτουργός εκεί όπου δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα (**Δημοκρατία v. Ροδιά**).

- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους — Έργο της ΕΔΥ — Μπορεί όμως αυτή να ζητήσει νομική συμβουλή για οποιοδήποτε εγερόμενο θέμα από το Γενικό Εισαγγελέα. 5
- Διοικητικό Δίκαιο — Ουσιώδης χρόνος — Μια διοικητική πράξη πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο λήψης της — Η υπόθεση **Republic v. Pericleous and Others** αφορούσε μόνο το χρόνο συνδρομής των προσόντων για διορισμό ή προαγωγή. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Επέμβαση Δικαστηρίου — Σε θέσεις υψηλές πρώτου διορισμού — Ευρεία διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ — Εξουσίες της με βάση τη νομολογία. 15
- Με τις προσφυγές που συνεκδικάστηκαν, οι αιτητές αμφισβήτησαν το διορισμό/προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας. 20
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:
1. Σχετικά με τις συστάσεις της Τμηματικής Επιτροπής και αν ακόμη ελαμβάνετο ότι αυτές ήταν ανατιολόγητες, οι συστηθέντες αιτητές δεν επηρεάστηκαν δυσμενώς και επομένως ο λόγος αυτός ακυρότητας είναι απαράδεκτος. 25
  2. Στην υπόθεση **Δρουσιώτη και Άλλον ν. Δημοκρατίας** λέχθηκε ότι: 30

"Η εκτίμηση του Διευθυντή του Τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων δεν αποτελεί κριτήριο επιλογής. Είναι παράγοντας για τη μόρφωση της κρίσης της Επιτροπής για την απόδοση των υποψηφίων." 35

Η ΕΔΥ έλαβε υπόψη τις κρίσεις του Διευθυντή κατά τη μόρφωση της κρίσης της.
  3. Έχει νομολογηθεί ότι όταν οι συστάσεις του Διευθυντή είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα (βλέπε **Πετρίδη ν. Δημοκρατίας**) 40
- Αφού εξέτασα το περιεχόμενο των φακέλων των 45

5 εμπιστευτικών εκθέσεων των ενδιαφερομένων μερών, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι το εύρημα της ΕΔΥ ότι οι κρίσεις του Διευθυντή ήταν αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων, ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν. Αυτό απαντά και τον ισχυρισμό ότι δεν δόθηκε ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή. Η ειδική αιτιολογία βρίσκεται στα πρακτικά της ΕΔΥ.

10 4. Προσόντα επιπρόσθετα από αυτά που ορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας και που δεν συνιστούν πλεονέκτημα βάσει του σχεδίου υπηρεσίας, έχουν μόνο οριακή σημασία και δεν καταδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή (βλέπε *Hadjioannou v. Republic*). Προσόντα που έχουν σχέση με τα καθήκοντα του σχεδίου υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη (βλέπε *Κουκκουρή ν. Δημοκρατίας*). Η ΕΔΥ όμως, κατά τη διενέργεια διορισμών ή προαγωγών, μπορεί να δώσει περισσότερη βαρύτητα στον ένα ή τον άλλο παράγοντα (βλέπε *Ierides v. Republic*). Στην προκειμένη περίπτωση η ΕΔΥ επέλεξε να δώσει περισσότερη βαρύτητα σε άλλους παράγοντες, όπως η πείρα των υποψηφίων και λιγότερη στα επιπρόσθετα προσόντα, που δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα.

25 5. Η ετοιμασία εμπιστευτικών εκθέσεων διέπεται από τις πρόνοιες της εγκυκλίου 491, ημερομηνίας 26/3/79. Οι διατάξεις αυτές έτυχαν ερμηνείας από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων. (βλέπε *Othonos and Another v. Republic*). Σύμφωνα με την καθιερωθείσα νομολογία ο Διευθυντής ή Προϊστάμενος Τμήματος μπορεί να ενεργήσει ταυτόχρονα ως Αξιολογών και Προσωπογράφων Λειτουργός εκεί όπου δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα (βλέπε *Δημοκρατία ν. Ροδιά*).

35 6. Η εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ. Μπορεί όμως η ΕΔΥ να ζητήσει νομική συμβουλή για οποιοδήποτε θέμα που εγείρεται από το Γενικό Εισαγγελέα που είναι ο νομικός σύμβουλος του Κράτους. Επομένως δεν υπάρχει τίποτα το μεπτό στη διαδικασία λήψης νομικής συμβουλής στην παρούσα περίπτωση. Όσο για το θέμα της ερμηνείας που δόθηκε από την ΕΔΥ στο σχέδιο υπηρεσίας, ήταν λογικά εφικτό στην ΕΔΥ ν' αποφασίσει ότι το πλεονέκτημα της παραγράφου 3(Α)(3) αφορούσε μόνο τους υποψηφίους για

πρώτο διορισμό, νοουμένου ότι η παράγραφος αυτή βρίσκεται κάτω από το γενικό τίτλο "Απαιτούμενα προσόντα: Α. Για Πρώτο Διορισμό".

7. Μια διοικητική πράξη πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο λήψης της. Η υπόθεση **Republic v. Pericleous and Others** αφορούσε το χρόνο συνδρομής των προσόντων για διορισμό ή προαγωγή και όχι άλλων στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη από την ΕΔΥ. 5
10

Εν πάση περιπτώσει, τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και ο αιτητής διεκδικούσαν τη θέση με πρώτο διορισμό και όχι προαγωγή και σε τέτοιες περιπτώσεις η διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ είναι πιο ευρεία, ιδίως όταν πρόκειται για πλήρωση θέσεων ψηλά στην ιεραρχία όπως είναι η παρούσα (βλέπε **Public Service Commission v. Potoudes and Others**). Επίσης εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ αφού ζυγίσει μαζί όλα τα υπάρχοντα στοιχεία, να δώσει περισσότερη βαρύτητα στον ένα ή τον άλλο παράγοντα (βλέπε **Georghiou v. Republic**). 15
20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Antoniou v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 510· 25
- Δρουσιώτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 519·
- Αντωνίου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4(E) Α.Α.Δ. 3740· 30
- Πετρίδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 693·
- HajiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041· 35
- Κουκκουρή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2895·
- Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165·
- Othonos and Another v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 475· 40
- Δημοκρατία ν. Ροδιά* (1991) 3 Α.Α.Δ. 577·
- Republic v. Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577·

Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591.

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74.

5

Προσφυγές.

10 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διορίστηκαν και/ή προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, αντί των αιτητών.

15 Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή στην υπόθεση αρ. 860/89.

Κ. Ευσταθίου για Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή στην υπόθεση αρ. 861/89

20 Μ. Παπαμιχαήλ, για τον αιτητή στην υπόθεση 727/89.

Μ. Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

25 Ν. Παπαευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Ν. Σιούερ.

Λ. Καλογήρου για Ξ. Ξενόπουλο, για το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Γεωργίου.

30

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

35 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν γιατί προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη και έχουν κοινά πραγματικά και νομικά στοιχεία.

40 Οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), που δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 25/8/89, με την οποία διορίστηκαν ή/και προάχθηκαν στη θέση του

Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, από την 1/8/89, τα ενδιαφερόμενα μέρη Νίκος Σιούερ και Παντελής Γεωργίου, αντί των αιτητών.

5

Τα γεγονότα έχουν ως ακολούθως:

Με επιστολή του ημερομηνίας 21/5/88, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ζήτησε την πλήρωση δύο κενών μόνιμων θέσεων Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας. Οι θέσεις που είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και σ' ανταπόκριση υποβλήθηκαν 16 αιτήσεις. Ανάμεσα σ' αυτούς που υπόβαλαν αιτήσεις ήταν και οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

10

15

Οι αιτήσεις στάληκαν στη συσταθείσα Τμηματική Επιτροπή, που με την έκθεσή της, που διαβίβασε στην ΕΔΥ με επιστολή της ημερομηνίας 29/9/88, σύστησε για επιλογή 8 υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι αιτητές στις υποθέσεις 727/89 και 860/89 όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο δημόσιοι υπάλληλοι ενώ ο αιτητής στην υπόθεση 861/89 ήταν εξωτερικός.

20

25

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 11/11/88 η ΕΔΥ, αφού εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, διαπίστωσε ότι αυτή ήταν πλημμελής γιατί:

30

(α) Δεν αιτιολογείτο η προτίμηση των συστηθέντων έναντι των μη συστηθέντων.

(β) Η Τμηματική Επιτροπή δεν ασχολήθηκε καθόλου με το πλεονέκτημα της παραγράφου 3.Α(3) του σχεδίου υπηρεσίας, δηλαδή γνώση θεμάτων που αφορούν στη λειτουργία αερολιμένων, και

35

(γ) Δεν έγινε αναφορά στην αρχαιότητα των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

40

Για το λόγο αυτό η ΕΔΥ αποφάσισε να στείλει ξανά το θέμα στην Τμηματική Επιτροπή για υποβολή νέας έκθεσης. Η νέα έκθεση διαβιβάστηκε με επιστολή ημερομηνίας 7/1/89 και σ' αυτήν αναφερόταν ότι η

5 Τμηματική Επιτροπή υπέβαλε στους υποψηφίους ερωτήσεις που αποσκοπούσαν στη διαπίστωση της γνώσης τους σχετικά με το πλεονέκτημα, ότι έλαβε υπόψη την αξία, τα προσόντα, το πλεονέκτημα και την αρχαιότητα των υποψηφίων και με βάση αυτά κατέληξε

10 στο συμπέρασμα ότι οι συστηθέντες υπερετερούσαν των άλλων υποψηφίων, και ότι ο υποψήφιος Σεργίδης δεν ικανοποιούσε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής.

15 Η ΕΔΥ στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 20/1/89, κατά την εξέταση της νέας έκθεσης, διαπίστωσε ότι ο υποψήφιος Σεργίδης κατέχει πανεπιστημιακό προσόν στα Νομικά από Αμερικάνικο πανεπιστήμιο και επομένως, σύμφωνα με τη γενική πρακτική της, θεωρείτο τεκμήριο

20 πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής. Για το λόγο αυτό ξανάστειλε το θέμα πίσω στην Τμηματική Επιτροπή για επανεξέταση και υποβολή νέου πορίσματος.

25 Η νέα έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής που στάληκε στην ΕΔΥ με επιστολή ημερομηνίας 8/4/89, ανέφερε ότι ο υποψήφιος Σεργίδης αρνήθηκε να εξεταστεί στα Αγγλικά, απαιτώντας να εξεταστεί απευθείας από την ΕΔΥ και γι' αυτό δεν συνέτρεχαν λόγοι γι' αναθεώρηση της απόφασης της Τμηματικής Επιτροπής.

30

Στη συνεδρία της ημερομηνίας 13/4/89 η ΕΔΥ έλαβε υπόψη της τη νέα έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και αποφάσισε να καλέσει τους συστηθέντες υποψηφίους σε συνεντεύξεις, όπως επίσης και τον υποψήφιο Σεργίδη.

35

Οι συνεντεύξεις έλαβαν χώρα στις 12/5/89 και στις 13/5/89 και η ΕΔΥ άκουσε τις κρίσεις του Διευθυντή του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας (ο Διευθυντής) αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις

40 συνεντεύξεις ενώπιον της ΕΔΥ. Ακολούθως ο Διευθυντής διατύπωσε σχόλια αναφορικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη, που εκτέλεσαν καθήκοντα που

σχετίζονταν με την υπό πλήρωση θέση, και κατέληξε ότι κατά τη γνώμη του οι καταλληλότεροι ήταν οι Στέλιος Παπαδόπουλος και Στέλιος Βασιλείου, αιτητές στις υποθέσεις 861/89 και 860/89 αντίστοιχα.

5

Στη συνέχεια η ΕΔΥ, αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Κατά την εξέταση του πλεονεκτήματος της παραγράφου 3.Α(3) του σχεδίου υπηρεσίας, η ΕΔΥ αποφάσισε να ζητήσει νομική συμβουλή από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα κατά πόσο το πλεονέκτημα αυτό θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη ως στοιχείο σύγκρισης μεταξύ μόνο των εξωτερικών υποψηφίων και των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά δεν υπηρετούν στην αμέσως κατώτερη θέση του συγκεκριμένου κλάδου ή ως στοιχείο σύγκρισης μεταξύ όλων των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένου και του μοναδικού υποψηφίου που ικανοποιεί τα προσόντα για προαγωγή και δε διαθέτει το πλεονέκτημα της παραγράφου 3.Β(3), δηλαδή πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο κλπ. ή/και πτυχίο Χειριστή Αεροσκάφους (ο υποψήφιος αυτός είναι το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου). Επίσης, η ΕΔΥ αποφάσισε να ζητήσει νομική συμβουλή κατά πόσο το πτυχίο/πιστοποιητικό Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3.Α(1)(β) καθώς και το πτυχίο Χειριστή Αεροσκάφους που προβλέπεται στην παράγραφο 3.Β(3) θα πρέπει να ήταν σε ισχύ κατά τους ουσιαστικούς χρόνους συνδρομής των προσόντων.

10

15

20

25

Με επιστολή δικηγόρου του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 7/7/89, δόθηκε η γνωμάτευση ότι στην πρώτη περίπτωση η σύγκριση έπρεπε να γίνει μόνο μεταξύ των υποψηφίων για πρώτο διορισμό. Για τη δεύτερη περίπτωση η γνωμάτευση λέει ότι υπάρχει διαφορά μεταξύ πτυχίου/πιστοποιητικού Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας και πιστοποιητικού ισχύος μιας ειδικότητας. Το πρώτο παρέχεται για απεριόριστη χρονική διάρκεια ενώ το δεύτερο παύει να ισχύει αν ο κάτοχός του για 6 συνεχείς μήνες παύσει να εκτελεί τα καθήκοντα της ειδικότητάς του και ότι στο σχέδιο υπηρεσίας απαιτείται μόνο το πρώτο.

30

35

40

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 13/7/89 η ΕΔΥ, καθοδηγούμενη και από την πιο πάνω νομική συμβουλή, ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αφού έλαβε όλα τα στοιχεία υπόψη της, επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη Νίκο Σιούερ και Παντελή Γεωργίου ως τους πιο κατάλληλους για διορισμό και προαγωγή αντίστοιχα.

Εναντίον της πιο πάνω αποφάσεως καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Με τις αγορεύσεις των δικηγόρων εγείρονται διάφορα θέματα, μερικά από τα οποία αφορούν όλες τις προσφυγές.

Το πρώτο θέμα που εγείρεται είναι κατά πόσο έγινε η δέουσα έρευνα σχετικά με τη διαπίστωση του προσόντος της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας και ιδιαίτερα αν το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου κατείχε το προσόν αυτό.

Από τα πρακτικά τόσο της ΕΔΥ όσο και της Τμηματικής Επιτροπής φαίνεται ότι το θέμα αυτό ερευνήθηκε τόσο από την Τμηματική Επιτροπή όσο και από την ΕΔΥ (βλέπε παραρτήματα 8, 9, 10, 11 και 12). Επιπλέον η ΕΔΥ είχε ενώπιόν της τους φακέλους του ενδιαφερόμενου μέρους από τους οποίους φαίνεται ότι αυτός είχε περάσει τις εξετάσεις English Higher και είχε επίσης παρακολουθήσει σειρά μαθημάτων σχετικά με τη διοίκηση αεροδρομίων που έγινε στο Λίβανο, στα Αγγλικά (ερυθρό 29 στο φάκελο Τεκμήριο 1α). Στην υπόθεση *Antonioni v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 510, λέχθηκε στη σελίδα 516, ότι:

"As stated in *Zinieris (No. 1) v. The Republic* (reported in this Part at p. 13 ante, at p. 19), we must assume that the Commission had duly in mind the required standard of knowledge of English and felt reasonably satisfied that the interested party concerned possessed such knowledge; because, as there is nothing before us to indicate that the Commission was not of this view, we must allow the presumption of regularity to operate in favour of the Commission's decision in the matter".

Βρίσκω ότι με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η ΕΔΥ μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου ικανοποιούσε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας που αναφέρεται στο σχέδιο υπηρεσίας.

5

Το επόμενο θέμα που εγείρεται αφορά τις συστάσεις της Τμηματικής Επιτροπής. Οι δικηγόροι υποστηρίζουν ότι οι συστάσεις της Τμηματικής Επιτροπής ήταν ανατιολόγητες και δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη από την ΕΔΥ. Και αν ακόμη ο ισχυρισμός αυτός αληθεύει, οι αιτητές που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, δεν επηρεάζονται δυσμενώς και επομένως ο λόγος αυτός ακυρότητας είναι απαράδεκτος και απορρίπτεται.

10

15

Άλλο θέμα που εγείρεται είναι η διάφοροποίηση της αντίληψης της ΕΔΥ για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, από την αντίληψη του Διευθυντή. Είναι η θέση των αιτητών ότι η αξιολόγηση του Διευθυντή είναι πιο ορθή γιατί τα θέματα είναι εξειδικευμένα και ο Διευθυντής ήταν σε καλύτερη θέση να γνωρίζει και να κρίνει. Επίσης, ότι η ΕΔΥ όφειλε να αιτιολογήσει την απομάκρυνσή της από την κρίση του Διευθυντή.

20

Στην υπόθεση *Δρουσιώτη και άλλου ν. Δημοκρατίας* (υποθ. αρ. 701/86 και 715/86, απόφαση δόθηκε στις 11/3/89), λέχθηκε ότι:

25

"Η εκτίμηση του Διευθυντή του Τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων δεν αποτελεί κριτήριο επιλογής. Είναι παράγοντας για τη μόρφωση της κρίσης της Επιτροπής για την απόδοση των υποψηφίων."

30

(Βλέπε επίσης *Αντωνίου ν. Δημοκρατίας* (υποθ. αρ. 1135/90, απόφαση δόθηκε στις 22/11/91)).

35

Στα πρακτικά της ΕΔΥ με ημερομηνία 13/5/89, στη σελίδα 6 αναφέρεται ότι:

40

"Στη συνέχεια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων

κατά τις συνεντεύξεις, υπό το φως των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή."

5 Όπως φαίνεται από τα πιο πάνω η ΕΔΥ έλαβε υπόψη τις κρίσεις του Διευθυντή κατά τη μόρφωση της κρίσης της και επομένως ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

10 Οι αιτητές ισχυρίστηκαν επίσης ότι κακώς η ΕΔΥ παραγνώρισε τις συστάσεις του Διευθυντή χωρίς ειδική αιτιολογία και δεν έδωσε βαρύτητα στις κρίσεις του σχετικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το σχετικό σημείο των πρακτικών της ΕΔΥ, ημερομηνίας 13/5/89, όπου ο Διευθυντής εκφέρει τις κρίσεις του για τα ενδιαφερόμενα

15

"Περαιτέρω, ο Διευθυντής ανέφερε και τα ακόλουθα σε σχέση με τους υπαλλήλους που εκτέλεσαν καθήκοντα που σχετίζονται με την υπό πλήρωση θέση:

20 Ο Παντελής Γεωργίου, ως ο αρχαιότερος Ανώτερος Επιθεωρητής Αερολιμένα, εκτελούσε για αρκετό χρονικό διάστημα καθήκοντα προϊστάμενου αερολιμένα Λάρνακας υπό την άμεση εποπτεία και καθοδήγηση του Αναπληρωτή Διευθυντή Αερολιμένα.

25 Τόσο ο άμεσα προϊστάμενός του όσο και ο ίδιος προσωπικά διαπίστωσαν ότι ο Παντελής Γεωργίου δε διαθέτει διοικητικές γνώσεις και ηγετικές ικανότητες στο βαθμό που απαιτείται για την εύρυθμη και ομαλή λειτουργία και την ανάπτυξη του αερολιμένα. Λόγω

30 κυρίως αυτής της αδυναμίας, ο Γεωργίου απέτυχε να κερδίσει την αποδοχή και την εκτίμηση του κατώτερου προσωπικού και των συνεργατών του, με αποτέλεσμα να προκύπτουν προστριβές μεταξύ των μελών του προσωπικού και μεταξύ του προσωπικού και του ιδίου

35 καθώς και αδυναμίες και κενά στο λειτουργικό τομέα.

40 Ο Διευθυντής εξήγησε περαιτέρω ότι το προσωπικό δεν μπόρεσε να δεχθεί το Γεωργίου σαν προϊστάμενο και να υπακούει στις οδηγίες του, ώστε να υπάρχουν αρμονικές σχέσεις, και πρόσθεσε ότι πειθαρχική έρευνα ως τέτοια, ένεκα της απροθυμίας του προσωπικού να υπακούει και να συνεργάζεται, δεν έχει γίνει, αλλά ο

ίδιος κατέβαλε προσπάθειες για γεφύρωση των διαφορών.

Περαιτέρω, ο Διευθυντής ανέφερε ότι η αξιολόγηση του Παντελή Γεωργίου στις Εμπιστευτικές του Εκθέσεις αφορούσε στη θέση την οποία αυτός ουσιαστικά κατέχει, ενώ τα πιο πάνω σχόλιά του αφορούν στην ικανότητά του για τη θέση για την οποία έχει υποβάλει αίτηση.

5

10

Αναφορικά με το Νίκο Σιούερ, ο Διευθυντής ανέφερε τα εξής:

Ο Σιούερ, παρά το ότι έχει υποστεί αρκετή τριβή στον αερολιμένα Πάφου, δεν έχει φθάσει στα επιθυμητά επίπεδα στο διοικητικό και οργανωτικό τομέα. Η αξιολόγησή του στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις αφορούσε στο σύνολο των καθηκόντων του τόσο στον Πύργο Ελέγχου όσο και στη διεύθυνση του αερολιμένα. Όσον αφορά την εποπτεία και επίβλεψη των υπηρεσιών ελέγχου η απόδοσή του ήταν λίαν καλή, ενώ όσον αφορά τον αερολιμένα παρουσιάζονταν ορισμένες ελλείψεις, τις οποίες έχει επισημάνει.

15

20

Τέλος, ο Διευθυντής ανέφερε ότι κατά τη γνώμη του οι δύο καταλληλότεροι για τις θέσεις θεωρούνται οι Στέλιος Παπαδόπουλος και Στέλιος Βασιλείου".

25

Η ΕΔΥ, στη συνεδρία της ημερομηνίας 13/7/89, παρατήρησε τα εξής (σελίδες 17 και 18 των πρακτικών):

30

"Αναφορικά με τον Παντελή Γεωργίου, ύστερα από προσεκτική μελέτη των αξιολογήσεών του στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, στις οποίες ο Διευθυντής ενήργησε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υποστηρίζονται οι μειονεκτικές κρίσεις για τον εν λόγω υποψήφιο που ο Διευθυντής διατύπωσε ενώπιόν της. Αντίθετα, η Επιτροπή παρατήρησε ότι στις παραγράφους "Συνεργασία/Σχέσεις" και "Χαρακτήρ" βαθμολογείται "ως διακρινόμενος εις τον ανώτατον δυνατόν βαθμόν τον εγγίζοντα την τελειότητα". Εξάλλου, στην παράγραφο

35

40

5 "Διευθυντική/Εποπτική ικανότης" η βαθμολογία του είναι "Λίαν Καλός". Γι' αυτό, η Επιτροπή δε δύναται υπό τις περιστάσεις να αποδώσει βαρύτητα στις κρίσεις για τον εν λόγω υποψήφιο που ο Διευθυντής διατύπωσε ενώπιόν της.

10 Αναφορικά με το Νίκο Σιούερ, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η αξιολόγηση του Διευθυντή στις Εμπιστευτικές του Εκθέσεις που έγινε σε χρόνο ανύποπτο δε συνάδει με τις κρίσεις που διατύπωσε γι' αυτόν ενώπιον της Επιτροπής. Υπό τις περιστάσεις και στην περίπτωση του Σιούερ η Επιτροπή δε δύναται να αποδώσει βαρύτητα στις κρίσεις που ο Διευθυντής διατύπωσε ενώπιόν της.

15 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο Στέλιος Παπαδόπουλος, ο οποίος κρίθηκε ως πολύ καλός στη συνέντευξη, παρ' όλο που διαθέτει υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα και το πλεονέκτημα της γνώσης θεμάτων που αφορούν στη λειτουργία Αερολιμένων, ωστόσο δεν έχει οποιαδήποτε πείρα σ' ό,τι αφορά τη λειτουργία Αερολιμένων. Επομένως ο Παπαδόπουλος, συγκρινόμενος με τους άλλους τρεις υποψήφιους (Σιούερ, Γεωργίου και Παπαθωμά) που 20 κρίθηκαν ως πολύ καλοί στις συνεντεύξεις και οι οποίοι διαθέτουν υπό τις περιστάσεις εμπειρίες και ευδόκιμη υπηρεσία στο Τμήμα, μάλιστα από αυτούς οι Σιούερ και Γεωργίου πείρα στη διοίκηση Αερολιμένων, κρίνεται ότι δεν έχει τις ίδιες 25 διεκδικήσεις με τους εν λόγω τρεις υπαλλήλους."

30 Έχει νομολογηθεί ότι όταν οι συστάσεις του Διευθυντή είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη 35 βαρύτητα (βλέπε **Πετρίδη ν. Δημοκρατίας** (υποθ. αρ. 182/85, απόφαση δόθηκε στις 14/2/91)).

40 Αφού εξέτασα το περιεχόμενο των φακέλων των εμπιστευτικών εκθέσεων των ενδιαφερομένων μερών, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι το εύρημα της ΕΔΥ ότι οι κρίσεις του Διευθυντή ήταν αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων, ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν. Αυτό

απαντά και τον ισχυρισμό ότι δε δόθηκε ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή. Η ειδική αιτιολογία βρίσκεται στα πιο πάνω πρακτικά της ΕΔΥ.

5

Σχετικός είναι επίσης κι' ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να ερευνήσει τα προσόντα της Παραγράφου Γ (1) του σχεδίου υπηρεσίας.

Η παράγραφος αυτή έχει ως εξής:

10

"Γ. Και για τα δύο Α και Β

(1) Ακεραιότητα χαρακτήρα, οργανωτική και διοικητική ικανότητα, πρωτοβουλία, υπευθυνότητα και ευθυκρισία."

15

Τα προσόντα αυτά είναι προσόντα για τα οποία βαθμολογούνται οι δημόσιοι υπάλληλοι στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις. Για τους μη δημόσιους υπαλλήλους η ΕΔΥ μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη τους μέσω των συνεντεύξεων. Τα στοιχεία αυτά ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και σύμφωνα με το τεκμήριο της νομιμότητας ερευνήθηκαν από αυτήν.

20

25

Ο επόμενος ισχυρισμός αφορά τη σημασία που δόθηκε στις συνεντεύξεις και την πείρα των υποψηφίων. Είναι φανερό από τα πρακτικά της ΕΔΥ και ιδιαίτερα το Παράρτημα 17 (πρακτικά ημερομηνίας 13/7/89), ότι τα στοιχεία αυτά δεν αποτέλεσαν ούτε μοναδικά, ούτε ξεχωριστά κριτήρια επιλογής, αλλά συνεκτιμήθηκαν μαζί με τα υπόλοιπα κριτήρια.

30

Ο αιτητής στην προσφυγή 727/89, ισχυρίστηκε επιπλέον ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ δεν κατέχει τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας, διότι δεν είναι κάτοχος Πανεπιστημιακού διπλώματος, ούτε έχει πτυχίο Χειριστή Αεροσκάφους.

35

Είναι παραδεκτό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ δεν κατείχε τα προσόντα για προαγωγή και επομένως διεκδικούσε τη θέση με πρώτο διορισμό.

40

Τα προσόντα που απαιτούνται για πρώτο διορισμό βάσει του σχεδίου υπηρεσίας είναι τα ακόλουθα:

"Για Πρώτο Διορισμό:

5

(1) (α) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα θέματα: Δημόσια Διοίκηση, Διοίκηση Επιχειρήσεων, Νομικά, (περιλαμβανομένου του BARRISTER-AT-LAW) τις Οικονομικές ή Πολιτικές Επιστήμες·

10

ή

(β) Πτυχίο/Πιστοποιητικό Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας.

15

(2) Επταετής τουλάχιστο πείρα σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας ή/και Διοικήσεως ή/και Διευθύνσεως ή/και Οικονομικών, από την οποία ζητήs τουλάχιστο πείρα σε υπεύθυνη θέση.

20

(3) Γνώση θεμάτων που αφορούν στη Λειτουργία Αερολιμένων θα αποτελεί πλεονέκτημα."

25

Από τον πίνακα υπηρεσίας και προσόντων των υποψηφίων που είναι επισυνημμένος στην ένσταση ως Παράρτημα 18, φαίνεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ φοίτησε από το 1960-1962 στη Σχολή Ελεγκτών Εναέριας Κυκλοφορίας (School of Air Traffic Control). Επομένως, καλύπτεται από την παράγραφο 3.Α(1)(β) του σχεδίου υπηρεσίας. Το πτυχίο Χειριστή Αεροσκάφους στο οποίο αναφέρθηκε ο αιτητής δεν είναι απαραίτητο προσόν για πρώτο διορισμό, αλλά αποτελεί πλεονέκτημα για σκοπούς προαγωγής. Επιπλέον το ενδιαφερόμενο μέρος υπηρέτησε ως Ελεγκτής Εναέριας Κυκλοφορίας από 1/1/63 και ως Επιθεωρητής Εναέριας Κυκλοφορίας από 1/1/70. Ως αποτέλεσμα, ο ισχυρισμός του αιτητή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ δεν κατέχει τα προσόντα για διορισμό, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

40

Έγινε επίσης ισχυρισμός ότι οι αιτητές κατέχουν υπέρτερα προσόντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Έχει

νομολογηθεί ότι προσόντα επιπρόσθετα από αυτά που ορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας και που δεν συνιστούν πλεονέκτημα βάσει του σχεδίου υπηρεσίας, έχουν μόνο οριακή σημασία και δεν καταδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή (βλέπε *Hadjiannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, στη σελίδα 1046). Προσόντα που έχουν σχέση με τα καθήκοντα του σχεδίου υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη (βλέπε *Κουκκουρή ν. Δημοκρατίας* (υπόθ. αρ. 489/85, απόφαση δόθηκε στις 30/11/89)). Η ΕΔΥ όμως, κατά τη διενέργεια διορισμών ή προαγωγών, μπορεί να δώσει περισσότερη βαρύτητα στον ένα ή τον άλλο παράγοντα (βλέπε *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, στη σελίδα 180). Στην προκειμένη περίπτωση η ΕΔΥ επέλεξε να δώσει περισσότερη βαρύτητα σε άλλους παράγοντες, όπως η πείρα των υποψηφίων και λιγότερη στα επιπρόσθετα προσόντα, που δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός των αιτητών απορρίπτεται.

Ένα άλλο σημείο, που ήγειρε ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 160/89, είναι ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου μέρους Σιούερ για ορισμένα χρόνια είναι πλημμελείς και δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, γιατί είτε δεν έχουν Προσυπογράφοντα Λειτουργό, είτε ο Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός είναι το ίδιο άτομο. Οι εκθέσεις αυτές αφορούν τα χρόνια 1985, 1986, 1987 και 1988. Το 1985 και 1987 Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός είναι ο κ. Ηροδότου, Διευθυντής του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας. Το 1986 και 1988 ο κ. Ηροδότου υπογράφει μόνο ως Αξιολογών Λειτουργός και δεν υπάρχει υπογραφή εκ μέρους του Προσυπογράφοντα Λειτουργού. Είναι φανερό ότι Προσυπογράφων Λειτουργός θα έπρεπε να ήταν και πάλι ο κ. Ηροδότου.

Η ετοιμασία εμπιστευτικών εκθέσεων διέπεται από τις πρόνοιες της εγκυκλίου 491, ημερομηνίας 26/3/79. Οι διατάξεις αυτές έτυχαν ερμηνείας από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων. (βλέπε *Othonos and Another v. Republic* (Αναθεωρητική Έφεση 720, η απόφαση δόθηκε στις 19/4/89)). Σύμφωνα με την καθιερωθείσα νομολογία ο Διευθυντής ή Προϊστάμενος Τμήματος μπορεί να ενεργήσει ταυτόχρονα ως Αξιολογών

και Προσυπογράφων Λειτουργός εκεί όπου δεν υπάρχει άλλη δυνατότης (βλέπε *Δημοκρατία ν. Ροδιά* (Αναθεωρητική Έφεση 1280, η απόφαση δόθηκε στις 30/10/91)).

5 Στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι υπήρχε άλλος Λειτουργός που επόπτευε το ενδιαφερόμενο μέρος και που θα μπορούσε να ενεργήσει ως Αξιολογών Λειτουργός του. Καταλήγω, επομένως, στο συμπέρασμα ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος.

10

'Άλλο επιχείρημα των αιτητών είναι ότι η διαδικασία λήψεως νομικής συμβουλής πάσχει και ότι η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας είναι έργο της ΕΔΥ, μετά από δέουσα έρευνα.

15

Σύμφωνα με την καθιερωθείσα νομολογία μας η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ. Μπορεί όμως η ΕΔΥ να ζητήσει νομική συμβουλή για οποιοδήποτε θέμα που εγείρεται από το Γενικό Εισαγγελέα που είναι ο νομικός σύμβουλος του Κράτους. Επομένως δε βρίσκω να υπάρχει τίποτα το μεμπτό στη διαδικασία λήψεως νομικής συμβουλής στην παρούσα περίπτωση. Όσο για το θέμα της ερμηνείας που δόθηκε από την ΕΔΥ στο σχέδιο υπηρεσίας, βρίσκω ότι ήταν λογικά εφικτό στην ΕΔΥ ν' αποφασίσει ότι το πλεονέκτημα της παραγράφου 3.Α(3) αφορούσε μόνο τους υποψηφίους για πρώτο διορισμό, νοουμένου ότι η παράγραφος αυτή βρίσκεται κάτω από το γενικό τίτλο "Απαιτούμενα προσόντα: Α. Για Πρώτο Διορισμό".

20

25

30

Ο αιτητής στην υπόθεση 727/89 ισχυρίζεται επίσης ότι κακώς η ΕΔΥ δεν τον συμπεριέλαβε μεταξύ των υποψηφίων που κατέχουν το πλεονέκτημα της παραγράφου 3.Α(3) του σχεδίου υπηρεσίας. Η ΕΔΥ είχε ενώπιον της όλα τα στοιχεία του αιτητή, όπως και τα συμπεράσματά της από τη συνέντευξή του και εναπόκειται σ' αυτήν να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας προβλεπόμενα προσόντα. Κανένας ισχυρισμός δεν προβλήθηκε ούτε

35

40

προσκομίστηκε κανένα αποδειχτικό στοιχείο που να δείχνει ότι ο αιτητής κατείχε πράγματι αυτό το προσόν και ότι η ΕΔΥ τελούσε υπό πλάνη.

Ο αιτητής στην υπόθεση 860/89 ισχυρίζεται ότι η ΕΔΥ τελούσε υπό πλάνη όταν κατέταξε το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ ως αρχαιότερο του αιτητή. Είναι δεκτό ότι ο αιτητής κατείχε την κλίμακα A12 + 1 από 15/4/82 και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σιούερ προάχθηκε στη θέση του ανώτερου Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας, κλίμακα A12 + 2 στις 1/12/88, δηλαδή μετά την ημερομηνία υποβολής αιτήσεων για την επίδικη θέση, αλλά πριν την ημερομηνία λήψεως της επίδικης απόφασης. Μια διοικητική πράξη πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο λήψης της. Η υπόθεση *Republic v. Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577, αφορούσε το χρόνο συνδρομής των προσόντων για διορισμό ή προαγωγή και όχι άλλων στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη από την ΕΔΥ.

Εν πάση περιπτώσει, τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και ο αιτητής διεκδικούσαν τη θέση με πρώτο διορισμό και όχι προαγωγή και σε τέτοιες περιπτώσεις η διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ είναι πιο ευρεία, ιδίως όταν πρόκειται για πλήρωση θέσεων ψηλά στην ιεραρχία όπως είναι η παρούσα (βλέπε *Public Service Commission v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591). Επίσης εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ αφού ζυγίσει μαζί όλα τα υπάρχοντα στοιχεία, να δώσει περισσότερη βαρύτητα στον ένα ή τον άλλο παράγοντα (βλέπε *Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 82).

Τέλος, γενικά οι αιτητές απέτυχαν ν' αποδείξουν έκδηλη υπεροχή και ως εκ τούτου οι προσφυγές αυτές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.